

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

VII. évf. 10. szám

2002. OKTÓBER

Az Élet Himnusza

Az élet egyetlen - ezért vedd komolyan.
Az élet szépség - csodáld meg.
Az élet boldogság - ízleld.
Az élet álom - tedd valósággá.
Az élet kihívás - fogadd el.
Az élet kötelesség - teljesítsd.
Az élet játék - játszd.
Az élet érték - vigyázz rá.
Az élet vagyon - használd fel.
Az élet szeretet - add át magad.
Az élet titok - fejsd meg.
Az élet ígéret - teljesítsd.
Az élet szomorúság - győzd le.
Az élet dal - énekeld.
Az élet küzdelem - harcold meg.
Az élet kaland - vállald.
Az élet jutalom - érdemeld ki.
Az élet élet - éljed.

Teréz anya

Gyümölcsérés

Ősszel terem a legtöbb gyümölcs. Pirosító almák, kékülő szilvák, sárguló körték, színes szőlőfürtök hirdetik, hogy eljött a szüret. Minket, embereket is elültetett a Teremtő a földön az Ő nagy kertjében, hogy termést hozzunk. A jó gyümölcsstermés nem kevés munka eredménye. A gyümölcsfa gondozásra szorul. A jó gazda szemmel tartja kertjét, időt hagy az érlelődésre, örül a termésnek. Ha egyik évben nem terem a fája, nem vágja még ki, időt ad a gyógyulásra. A jó fa jó gyümölcsöt terem. Az éltető napsugár úgy érleli a gyümölcsöt, ahogyan Isten kegyelme ránk sugárzik.

A jó gazda a meghajolt, öreg fákra is vigyáz, göcsörtös ágait megtámasztja gondoskodó szeretetével. Amikor Isten kimondta a nevem és lettem, már örök teremben szerepelt annak lehetősége, hogy gyökeret verjek a szeretetben és gyümölcsöt érleljek a kiszabott időben. Így ősszel jó átgondolni, hogy az utolsó napon az lesz a kérdés, hozott-e bennem gyümölcsöt Isten Igéje. Mit tettem, hogy megérjen, hogy el ne romoljon az a gyümölcs? Szent Pálnak a galatákhöz intézett levelét szívesen olvastatja velünk egyházunk ilyenkor októberben. Megismerhetjük belőle a Lélek gyümölcseit: Szeretet, öröm, békesség, türelem, kedvesség, jóság, hűség, szelídség, tisztaság (Gal. 5, 22).

Gyümölcszeiről ismerjük meg a fát. Minket is gyümölcszeinkről ismernek meg. Vajon mennyi időm van még szüretig?

Keglevich Lászlóné

Újlaki szentek: Lisieux-i Szent Teréz

Édesanyámnak ajánlom

Az újlaki templom barokk sokszínűségében, mozgalmasságában feltűnhet nekünk egy kis fehér márványszobor, a Flórián-oltár szomszédságában. Vajon kit ábrázol e finom alkotás?

XIII. Leó pápa 1925-ben szentté avatott és a missziók főpatronájává nyilvánított egy kármelita apácát. A gyermeki lelkű fiatal lány, aki 1897. szeptember 30-án, huszonnégy éves korában halt meg Lisieux-

ben, elindult hódító útján. Beköltözött az emberek szívébe és beköltözött a templomokba is. 1938-ban az újlaki templomban is megjelent fehér szobra, Král Ferenc kőfaragó alkotásaként és adományaként.

Mi lehetett a titka annak az életnek, mely rejtőzködő egyszerűségével kitarulkozik az egész világnak, Isten végtelen szeretetét és irgalmát dalolva?

A kis gyereklány forradalmian újat, modernet hozott. Aláereszkedett a barokk szentek elérhetetlen magasságából. „Nem mennydörgés és villámlás, vagyis különleges kegyelmek közepette egyesültem Jézussal, hanem valami finom szélfűvés, mely hasonló volt ahhoz, amit Szent Ilés atyánk hallott a hegyen... „A gyenge embert szólította meg, hívta életszentségre »egy egészen új kis úton ke-

resztül«. Esendő vagy, bűnös vagy? Hagyatkozz rá egészen Istenre, majd ő felsegít. Csak szorítsd egészen magadhoz a drága keresztet, és hintsd el apró rózsáidat, lelked virágait, a nap mint nap felvállalt apró áldozatokat!

... nem engedek ki a kezemből egyetlen kis áldozatot, egyetlen tekintetet, egyetlen szót sem, és felhasználok minden dolgot, még a legapróbbat is, hogy szeretetből tegyem... Szeretetből akarok szenvedni, sőt örülni is, így fogok virágot hinteni a trónusod előtt...”

A kicsi lélek merész dolgokra törekedett, és minden vágya teljesült. Kiforgatta sarkaiból a világot az egyetlen szilárd pontra alapozva. Szegénységet fogadott és végtelenül gazdaggá vált. Isten kicsi gyermeke létére anyaként gondoskodott a rábizott lelkekről és jegyeseként törekedett az Úr tökéletes szeretetére. A kicsi gyermek apostol volt, egyházdoktor lett, mosolyra fakasztotta Máriát és magát az egyházat is. Apró dolgokat tett és a legnagyobb dolgokat tette, mert a szeretet mártírja volt.

Templomunkban szobra egymagában áll fehéren, tisztán. Nem alkot szerves egységet a mellette lévő Flórián-oltárral. Keresztjét, mindenét szelíden átöleli a törékeny kéz kecses mozdulatával. Szíve körül apró rózsák nyiladoznak, földézeve mondását: „Halálom után rózsasójt bocsátok a földre.” Hosszú ruhájának egyetlen díszje a hozzásimuló rózsafüzér. Ma is sok csoda, megtérés köszönhető segítő közbenjárásának. Valóban boldog lehet, hisz utolsó, legfőbb vágya is teljesült. „Az égben egyet akarok: jót tenni a földön”, olvasható a szobor talapzatán Kis Szent Teréz missziójának lényege.

Falussy Anna

Utolsóból első

Együtt volt a kis csapat. Az unokák eldöntötték, hogy esős időben a legjobb társasjátékozni. - Halásszunk a fürdőszobában - szölte a javaslat. Ez jó játék, csak biztos kéz, jó szem meg sok türelem kell hozzá. A kilencéves Eszter lett a játékvezető. A fürdőkádban a kisebb-nagyobb műanyag halacsok titkos számokat viselve várták, hogy szívós munkával kihorgásszuk őket. Neki-buzdultunk. Ki fogja a legnagyobb pontszámot elérni? A kis halak hol fennakadtak a horgon, hol leestek róla (nekem például leestek). A verseny végén a játékvezető eredményt hirdetett. Nagy volt az izgalom, ki fog felállni a kisszékekből rögtönzött dobogóra. Én a magam fogásával nem sok jóra számíthattam. Am meglepetésemre Eszter kijelentette, hogy a Nagyi győzött, mert ez most egy olyan játék volt, hogy az győzött, aki azonos időben és azonos igyekezettel a legkevesebb pontot érte el. - És a Nagyi megküzdött érte idősen is - hangzott a megfellebbezhetetlen játékvezetői határozat.

Hiszen az Úr is így van velünk, jutott eszembe. Az akarást, a jószándékot, a küzdelmet nézi életünkben, mindig az adott körülmények között. A hozzáállást jutalmazza meg. Milyen izgalmas: hogyha jól versenyzünk, Nála is dobogóra kerülhetünk, utolsóból is lehetünk elsők. Köszönöm, Uram, köszönöm, Eszter!

egy újlaki nagymama

Az öt találat

Unokáim a horvát tengerparton nyaraltak. Édesapja az öt éves kisfiút teniszezni taníttatta. A gyerek feladata annyi volt, hogy a felé dobott labdába beleüssön. Nehezen viselte a sikertelenséget. Mivel korábban már nagyon szeretett volna néhány kuna fagyipénzt - az idősebb unokatestvérek maguk vásárolhatták meg a strandon e nyálánságot -, ezért a papa öt kunát ígért neki, ha ötször egymás után eltalálja a labdát.

A tizenegynéhányadik sorozatban sikerült végre az öt találat. Boldogan tette zsebre a pénzt.

Délután szétnéztek a városban, betértek egy pravoszláv templomba is. Az Istenszülő képe előtt gyertyák égtek. - Gyűjtsunk mi is gyertyát - kérte a gyerek. De az öt kuna - válaszolta apja. A kicsi ragyogó mosollyal nyújtotta oda a pénzt. - És kiért gyűjtsuk meg? - Hát az egész családot! - felelte a legnagyobb természetességgel.

Hazaérve elmesélték a történetet, és én nagyon boldog voltam. Ma pedig arra gondolok, hogy mekkora a felelősségünk, amikor ezt a spontán Istenhez fordulást az évek folyamán tudatosra neveljük bennük.

B. K.

Dr. Kálmán Mária

Újlaki arcok

„Istenhívó, istenszerető, istenfélő család vagyunk mi!”, mondogatta volt nagyanyánk, s ebben senki sem kételkedett. Elődeink példája nyomán a hit központi helyet töltött be családjunk életében. Meghatározók voltak számunkra a kis ágy előtt térdelve vagy az asztalnál ülve elmondott imák. Kitüntetésként kíséreltük el nagymamát a hajnali róratéra. Tízéves koruktól a fiuk ministrálni jártak, s a záróban mi is szentmisével köszöntöttük a napot. Kedvveléssel fogadta a ragaszkodásunkat a Mindenható: egyetértő szeretetben tartotta a többgenerációs családot.

Ilyen útravalóval kerültem az iskolanővérekhez, akik nyolc éven át - az államosításig - csiszoltak, formáltak tovább. Tanítói okleveletem a tőlük elorozott intézetben szereztem. A változásokat komoly értékvesztésként éltem meg, amit még tetézt, hogy szép szülővárosomból az ötvenes évek elején elszállingózott a család, és a főváros peremén húzódtott meg. De Isten ott is velünk maradt! Tragikusabb volt 1956 vihára, melynek következtében a család több tagja külföldre, némelyek a tengerentúlra sodródtak. Nemcsak a házunk, az életünk is összeomlott. Átmenetileg a hitem is megrendült.

Nehezen viseltem a család szétesése okozta traumát. Később váratlan csoda történt. Többször elutasítás után felvettek az ELTE bölcsészkarára, az egyetem elvégzése után pedig a rokoni segítséggel külföldön megalapozott doktori dolgozatomat is elfogadták.

Közben igaz társra is leltem, férjem gégegyógyász volt. Három gyermekünkkel és édesanyámmal új családot alkottunk. Az idő szaladt, lassan megérkeztek az unokák is, már hatan vannak. Törekedtünk átadni nekik, amit kaptunk. Veszteségeink most már a természet törvényei szerint adódnak, igyekszünk hittel fogadni azokat. Nem titkolhatom, hogy a pater familias elvesztését nem tudjuk kiheverni. A tanítást hivatásomnak választottam, önszántamon kívül mégsem mindig művelhettem. Múzeumi dolgozóvá váltam, melynek során munkakapcsolatba kerültem felsőfokú oktatási intézményekkel, és ezt nyugdíjasként is folytatom.

A válságos időkben rendszeres lelki segítséget kaptam egy, szülővárosomból külföldre kényszerült atyától, aki minden veszteségre talált vigaszt, minden nehézségben tudott kivezető utat. Jutalmát elnyeri odaát.

Újlakon a karitás munkájába megalakulásakor bekapcsolódtam. Azóta is látogatom egyik nagyon „Árvácska” testvérünket.

Szívesen hallgattam Béla atya zsoltárértelmező, majd Gábor atya filozófiai mélységű hitelveket magyarázó előadásait. Lelkesen őriztem, ha kellett, a szigeti kiskápolnát. Egy-egy zárandokút vagy lelkigyakorlatot nemcsak lelki újjászületést, de jó ismerősöket is adott számomra. Ha időm engedte, ellátogattam a nyugdíjasklubba.

Tudom, tipikus életút az enyém, és nem mentes a borzalmakkal teli huszadik század hatásaitól. Bizony, botladozva hordozzuk sorsunk nehézségeit. Mégis, az ezredforduló szellemisége, változásai új reménnyel, bizakodással töltötték el szívünket!

Most megint ősz van... Szomorú, hideg, homályos. Feltámadásra várunk.

A képviselőtestület legutóbbi üléséről

Az ülést imával kezdtük, amit két hete elhunyt Triznay Gyula képviselőtársunkért ajánlottunk fel. Utána a nyár eseményeit tekintettük át. Minden ifjúsági csoport részt vett a nyáron gyalogos vagy biciklis táborban, ezen kívül az óvodások is táboroztak, míg szüleik ugyanott lelkigyakorlatoztak. A napközis tábor a szünidő első három hetében tartották meg plébániánkon. A táborozó csoportoknak támogatást nyújtott az Újlak Karitás, ezen kívül támogatott néhány családot, hogy elutazhasson a csíksomlyói búcsúra. Említésre méltó jónéhány újlaki fiatal részvétele a Hit és fény közösségben, ahol fogyatékos fiatalokkal foglalkoznak, augusztusban tábor is szerveztek nekik. Ezután plébániánk őszi lelki és közösségi programjait vettük számba. Fialajaink lelkigyakorlatos hétvégére készülnek. A ministránsfoglalkozások és a gitáros énekparóbbái is elkezdődnek szeptemberben.

A különböző programok megbeszélése után Lasetzky Frigyes beszámolt a templom renoválási munkáiról. Megtudtuk, hogy a szentély mennyezeti részének festése hamarosan elkészül, utána következnek az oldalfalak és a lábazat. A festést Tarr György festőművész végzi nagy lelkesedéssel és örömmel. Ezzel párhuzamosan a hajó részben négy ablakot cserélnek ki. A munkálatok költségeihez a második vasárnapi perselygyűjtéssel és a Sarlós Boldogasszony Alapítványba való befizetéssel járulhatunk hozzá.

A gyűlés vége felé vendégeink érkeztek: Bencze B. György II. kerületi polgármester, Szűcs Ervin és Raduj Klára szintén a II. kerületi önkormányzattól. A polgármester úr beszédében felhívta a figyelmet a civil szerveződések jelentőségére, hiszen ezek közvetítenek az emberek és az önkormányzatok között. Ezután a II. kerületi helyi problémák és az október 20-i önkormányzati választások kerültek szóba kötetlen beszélgetés formájában.

Az ülés végén a Himnusz eléneklésével imádkoztunk egyházközségünkért, népünkért, országunkért.

F. J. E.

Családi események

Megszületett: szeptember 17-én Gergely András és Pártay Rita harmadik gyermeke, Farkas András.

A keresztség szentségében részesült: 8-án Göncz Máté, 14-én Diera Zsuzsanna, 21-én Váczi Veronika, 22-én Hutás Anna és Büky Klára.

Örök hűséget esküdött egymásnak:

14-én Halász Tibor és Bajnok Ildikó, valamint Funk Dávid és Horváth Ágnes, 21-én Bencsik László és dr. Kis Bernadett, valamint Nagy Csaba és Bencsik Ágnes.

Halottaink:

✠ Lungauer Lajosné (83), Garami Andrásné (78), Hoffer Irén (69), Sulyok Pál (80), Petényi Jánosné (82), dr. Triznay Gyula (66).

Elment...

Elment a lényem egyik fele, akinek a felesége voltam, dr. Triznay Gyula. Elment a nagytudású, nagyműveltségű ember. Elment a negyvenkét évesen át gyógyító orvos, akin élete utolsó pillanataiban az orvosok már nem tudtak segíteni.

Elment, aki évről évre halogatta a nyugdíjba vonulást, pedig érezte, hogy elfáradt. Őszre tervezte, hogy megválk praxisától, de mindenkinek hangoztatta: nem tudja, hogy fog a gyógyító munka nélkül élni...

Elment. És iszonyatosan fájó úrt hagyott maga után. Megbántásai, vagy amivel valaha fájdalmat okozott, semmiséggé zsugorodnak, emberi jósága viszont óriássá nő. És óriássá nőnek mulasztásaink emlékei is, fájdalmasabban marva, mint a sebek...Néhányszor eszembe jutott, milyen lenne, ha elveszíteném, de tényleges elvesztése iszonyatos fájdalmának töredékét sem tudtam elképzelni...

Most már tudom, hogy aki voltam, az velem együtt voltam, attól a láthatatlan, de mindig velem lévő kisugárzástól, hogy hozzá tartozom. Ha egy virágot, egy tájat, egy művészeti alkotást szépnek találtam, véleményem tudattalanul is kettőnk véleményének szintézise volt. Ugyanez volt a helyzet annak megítélésében is, hogy mi a jó vagy rossz, mely irányzatok, gondolatok helyesek vagy helytelenek. Most ahová nézek, hiánya sajdul belém.

Utolsó tíz évünkben számtalan sorcsapás ért minket. Lassan úgy éreztem, elhagyott az Úr. Férfim viszont ezen idő alatt felszínes hívőből Istent mélyen szerető, felé egyre jobban törekvő ember lett. Áldott legyen érte Isten!

dr. Triznay Gyulané

Triznay Gyula barátunkat szeptember 11-én a Farkasréti temetőben kísértük utolsó útjára, az engesztelő szentmiseáldozatot János atya és György atya mutatta be ugyanezen a napon este 6 órakor.

A 73. zsoltár soraival búcsúzunk tőle: *Ha elfogyatkozik is testem és szívem, szívemnek kösziklája és az én örökségem Te vagy, ó Isten, mindörökké!* Reményünk szerint ő, aki a jó harcot megharcolta, már részese ennek az örökségnek, és közbenjárását kérhetjük értünk, ittmaradottakért.

a szerk.

Zarándokút a tízparancsért

Sokezer hívő gyülekezett össze szeptember 14-én a Városmajorban (köztük vagy két tucatnyi újlaki, egy-egy kis csapat felnőttekből és fiatalokból, és elszórtan még néhányan), hogy végigmenjenek ugyanazon a 14 kilométeres zarándokúton, amelyet pontosan 55 éve Mindszenty bíboros hercegprímás is megtett százezer férfi élén. Paskai bíboros úr emlékeztetett rá a szentmise homíliájában, hogy Jézus Krisztus példája megmutatta a legyőzött győzelmét (*Devictus vincit*), s nehéz helyzetekben ez a tudat adott és ad erőt az embereknek. Amint akkor szükség volt a lelkek újjáépítésére a háborús pusztítás után, a kommunista diktatúra árnyékában, ma is sajnos ugyanez az aktuális feladat az anyagiakat bálványozó és az erkölcsi értékeket megkérdőjelező vagy éppen tagadó világban. Sokaknak ma sem könnyebb választania jó és rossz között, mint a diktatúra kényszerében.

„Isten nélkül nincs tízparancsolat, tízparancsolat nélkül nincs erkölcs.” Így hangzott Mindszenty intése, amelynek igazságát nap mint nap a saját szemünkkel látjuk, és a fülünkkel halljuk, s amit a zarándokok jelszavuknak választottak ezen a gyönyörű napsütöses nyári ősön. Mindszenty szavain kívül példát adott nekünk abban is, mikor kötelességünk megszólalni, mikor nem szabad hallgatnunk, mikor bűn félni és meghátrálni. A tízezerre növekedett tömeg hálával emlékezett vissza egykori hős egyházfőjére, aki a legvéresebb terror idején sem félt fölemelni szavát. A jelenlevők mélyen egyetértett bíboros atyánk figyelmeztetésével: „Istentől eredő normák adják meg az emberi élet erkölcsiségét. A tízparancsolat hú megtartása biztosítja a társadalmi rend igazi alapját.”

Jobbágy Éva

Való világ?

Big Brother („Nagy Testvér”, Orwell után szabadon), Farm és Való Világ. „Kukkolós” műsorok a kereskedelmi adókon, igénytelen és erkölcsileg alacsony szinten álló emberek részére. Nevezhetjük ezt egyfajta kísérletnek vagy pszichológiai tesztnek, a végeredmény ugyanaz: ennél mélyebb színvonalra nehezen sülyedhet a televíziózás.

Már az alapkoncepció is perverz (azaz: elferdült, visszás) és ezért elfogadhatatlan. Nem lehet célja egy normális embernek, hogy mások magánéletét kilesse. Főleg nem a nap minden órájában, még a legintimebb percekben is.

Hogyan tükrözhetné a való világot egy olyan élethelyzet, amelyben válogatott (beszavazott) emberek luxuskörülmények között lóbálják a lábukat naphosszat, ahelyett hogy értelmes munkával műlatnák az időt? Mindeközben pedig a nagy semmiről beszélgetnek, mindenféle cél nélkül. De nem is! A cél: sokmillió forint megnyerése. És ezért mindenre hajlandóak szegények.

Hogy mi mindenre hajlandók, azt jóízű ember jobb szeretne nem tudni. Talán elég utalni rá, hogy az egyik tévécsatornát pénzbüntetésre ítélték öncélú pornográfia miatt. Liberális és laza erkölcsű világunkban ez sokat mond!

Igazán nem tudom, mit kezdünk ezzel a sok zagyvasággal, értéktelen (hogy ne mondjam: szemét) műsorral. A legjobb talán, ha önvédelemből - nem is kapcsolunk ezekre a csatornákra. Jól tesszük viszont, ha imádkozunk ezekért az emberekért (a készítő-kért, szereplőkért és nézőkért egyaránt), hiszen olyan szánalomra méltóak.

Kedves kicsi és nagy testvéreim! Javasolom megfontolásra Pál apostol szavait: *Azt mondom és kérve kérek titeket az Úrban, hogy most már ne éljétek úgy, ahogy a pogányok élnek, akik hiábavalóságokon járják az eszüket. Sötétség borult az értelmükre, az istenes élettől elidegenedtek a bennük levő tudatlanság miatt, amely szívük megátalkodottságának következménye. Érzéketlené váltak, átadták magukat a fajtalanlásnak, és haszonlétből mindenféle tisztátalan tettet elkövetnek.* (Ef 4, 17-19)

Jüling Erika

Egyházközségünk rendszeres programjai

Miserend:

hétköznap: 6³⁰, 18⁰⁰
 első pénteken: 6³⁰, 8⁰⁰, 18⁰⁰
 vasárnap: 7³⁰, 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Gyóntatás: szentmisék előtt és elején.

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti misék után.

Zsolozsma: péntek 7; vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én az esti szentmisét.

Szent István kápolna miserendje:

hétköznap: 17³⁰; vasárnap: 9⁰⁰, 11⁰⁰

Margitszigeti kápolna miserendje:

vasárnap 11⁴⁵

Iroda (Bécsi út 32. ☎: 335-3573): hétköznapokon 9⁰⁰-12⁰⁰ és 15⁰⁰-18⁰⁰.

Karitás (Bécsi út 18.): hétfő 17⁰⁰ - 19⁰⁰

Könyvtár (hittantermek előterében):

vasárnap 10⁰⁰ - 10³⁰ és 18⁴⁵ - 19⁰⁰.

Teadélelőtt: minden hónap második vasárnapján a 9-es mise után a Szent Erzsébet teremben.

Postánkból

Árvíz. Imádkoztunk sokan, Istenem, segítsd meg Hazánkat a szörnyű veszélytől. Tudjuk, hogy bűnösök vagyunk, de ha tíz igaz ember van országunkban, Istenem, akkor megmenekülhetünk a nagy veszélytől? És volt tíz igaz ember! Jó lenne, ha több is lenne!

Van, aki azt mondja, hogy azért vannak az árvizek, hogy szóba álljanak egymással az emberek. Az biztos, hogy a bajban összefogunk. Most is így volt, hála Istennek!

Reméljük, hogy a barátság, az összefogás és a szeretet továbbra is megmarad!

Palgár Ferencné

Örömmel tudatjuk, hogy az újlaki fiúk közül is néhányan önzetlen munkájukkal segítettek a gátépítést a Római parton.

a szerk.

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta

A szerkesztőbizottság tagjai:

Havasiné Zentai Edit, dr. Keglevich Lászlóné, dr. Koncsosné Jobbágy Éva, Szaszovszky József

Kiadja: Újlaki Sárkány Boldogasszony Plébánia (1023 Budapest, Bécsi út 32.)

Felelős kiadó: Mester János

Oktoberi naptár

Oktober hónap vasárnapjain 17³⁰-kor a zsolozsma esti dicséretét, hétköznapokon 17¹⁵-től a rózsafüzért, utána a lorettói litániát imádkozzuk együtt a templomban.

1. K. *Lisieux-i Kis Szent Teréz*
2. Sze. *Szent őrzőangyalok*
4. P. *Assisi Szent Ferenc*
5. Szo. *Nagymarosi ifjúsági találkozó*
7. H. *Rózsafüzér Királynője*
8. K. *Magyarok Nagyasszonya*
15. K. *Avilai Nagy Szent Teréz*
16. Sze. *Alacoque Szent Margit*
18. P. *Szent Lukács evangélista*
23. K. *Kapisztrán Szent János,*
Nemzeti ünnep, a 6 órás misét az 1956-os forradalom áldozataiért ajánljuk föl.
28. H. *Szent Simon és Júdás Tádé apostolok*

Hírek, hirdetések

❖ Október 7-én, Magyarok Nagyasszonya ünnepének előestéjén az esti 6 órás szentmise után kb. 7-kor közös imádság lesz templomunkban Magyarorszáért. Az imaestre minden korosztályt szeretettel hívunk és várunk!

❖ Az idei elsőáldozóknak a kiválasztás szertartása október 20-án a 9 órás szentmisén lesz. Mindannyiunk imáiba ajánljuk az elsőáldozásra készülő gyermekeket.

❖ Előre jelezzük, hogy a tavalyihoz hasonlóan ismét jótékonyági műsoros estet szervezünk, melynek bevételét az idők karácsonyi megajándékozására fordítjuk. A jótékonyági műsor november 23-án, az esti szentmise után kezdődik. Aki produkciójával szebbé, színesebbé szeretné tenni a műsort, kérjük jelentkezzen Pozsgai István főszervezőnél.

❖ Október elejétől kerámiaszakkör indul gyerekeknek Simon István keramikus művész vezetésével. A foglalkozások minden csütörtök délután 4 - 1/2 6-ig lesznek a Szent Erzsébet hittanteremben.

❖ Gyermekszerető, gyakorló „fiatal” nagymama gyermekfelügyeletet vállal, megegyezés szerint. ☎: 335-6621.

József atya

Már több mint öt éve, hogy József atya Barcsra költözött, ahol unokaöccse gondoskodik róla. Azóta is figyelemmel kíséri az újlaki plébánia életét, többek között lapunk olvasásával és kiterjedt levelezése által értesül az aktuális eseményekről. Ha távolról is, de részt vesz gondjainkban, örömeinkben: adománnyal segíti a templomrenoválási munkálatokat, imádkozik a rászorulóért, misézik az elhunytakért. Szerető gondoskodását ezúton is köszönjük! Sajnos egészségi állapota nagyon megromlott az elmúlt években, augusztusban kórházba került kivizsgálásra. Levelei végén áldását küldve kérni szokta imáinkat. Imádkozunk érte mindannyian!

H. Z. E.

Tizenkét turista

Ha tizenkét turista összetanodik, és nekivág a hegynek, az igen kellemes dolog. Ha egy egyházközség tanakodik össze, akkor az összegyűlt tizenkét ember várakozva toporog, aztán tanácstalanul elindul, hátratekingetve, nem jön-e a többi harminc-negyven...

Persze a borús idő sokakat elriaszthatott. Örömmel jelentjük, a felhők Újlakon maradtak (ha maradtak), a Pilisben hétágra sütött a nap, jó volt a meleg fűben heverni és a fák hűvösében gyalogolni. Volt szép kilátás és mély sziklaszurdok, sokféle színes virág és pár érdekes rovar; Nagycsikóvár, Lajosforrás és Köhegy voltak túránk nevezetes pontjai.

De a lényeg az együttlét volt, a beszélgetések és a közös étkezés. A csapat szinte kizárólag fiatalokból állt, de igazán nem éreztették, hogy kilógnának közülük. Elfogadtuk és jobban megismertük egymást. Mi, tizenkét tanítvány jót kirándultunk.

Sz. J.